

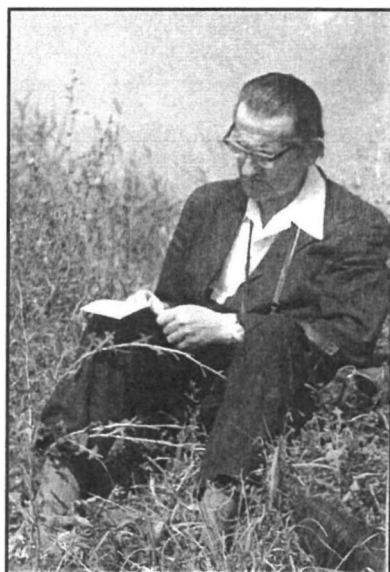
IN MEMORIAM

M O L N Á R I S T V Á N
(1918-2007)

1918. november 20.-án Nyitrán született és háromhetesen már Pécsre költöztek szüleivel. Középiskoláit Pécsen, a Pius Gimnáziumban végezte 1929-1937 között. Már gimnazista korától lelkes tagja volt a nagyhírű Mecsek Egyesületnek. Természetes volt, hogy Sopronba jelentkezzen a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karára. Soproni tanulmányait befejezve, 1942-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet. Tanulmányai utolsó évében tanársegédként dolgozott dr. FEKETE ZOLTÁN professzor mellett. Az egyetem elvégzése után bevonult katonának és egyenesen a frontra került. 1945 tavaszán Ausztriából való hazatérés közben orosz hadifogságba esett, ahonnan két év múlva szerencsésen hazakerült.

Első munkahelye a Pécsváradi Erdőgondnokság volt, amelyet SOMOGYI ZOLTÁNTÓL vett át, később a Zobáki Erdőgondnokságot vezette. 1953-tól a Kelet-Mecseki Állami Erdőgazdaság főmérnöke volt. 1955-től a Mecseki Állami Erdőgazdaság fahasználati osztályvezetőjévé nevezték ki. Az ő irányítása alatt készültek először az egész Baranya megyére a fahasználati tervek és nyilvántartások, amelyet saját kezűleg vezetett a szép kézírásával.

Az erdőgazdaság teljes területére a háromszelvényes M=1:50 000 – es átnézeti térképeket saját kezűleg rajzolta meg a legkülönbözőbb méretű községhatáros térképekről. Emellett az erdőgazdasági feltáró utak tervezésében, kitűzésében és a helyszíni földmunkák irányításában személyesen is részt vett. A feltárási munkába a fiatal, kezdő erdőmérnököket is igyekezett bevonni. Tagja volt az Országos Erdészeti Egyesületnek és éveken keresztül az Egyesület helyi csoportja titkári teendőit is ellátta. 1958-ban főszervezője és mozzatója volt a Mecsekben megrendezett Országos Erdészeti Vándorgyűlésnek, amelynek elismerésként miniszteri dicséretben részesült. 1964-től az Ellenőrzési Osztályt szervezte meg és vezette.

1973-tól, mint a közjóléti osztály vezetője a mecseki erdők közjóléti fejlesztésének lett szakavatott harcosa. Határtalan lelkesedésével, hivatástudatával és természetszeretettel küzdött, hogy az erdőt, az általa hön szeretett Mecseket minél többen megszeressék. Az erdei pihenők, a turistautak, esőbeálló, az információs létesítmények, a kilátók, a források sorra megszépültek, megújultak munkája során. Eredményesen közreműködött a Jakab-hegyi „Panoráma út”, illetve a Kis-réttől Tripammer-fáig vezető „Tölgyes út” elnevezésű turistautak tervezésében és kivitelezésében. Tevékenyen részt vett a Mecsek turista térképeinek felülvizsgálatában és karbantartásában, amely munkában nagy szövetségese volt a korábbi tanára, CSOKONAI SÁNDOR is, aki hasonló lelkesedéssel vett részt a munkálatokban. Munkája során nagy részletességgel bejárta a Mecsek hegység szinte minden völgyét. Feltérképezte és

hihetetlen precíz, részletes feljegyzéseket, nyilvántartásokat készített a Mecsek összes forrásáról és vízfolyásairól. Nyugállományba vonulása után 1992-ben arany, 2002-ben gyémánt, 2007-ben vas diplomát kapott soproni Alma Materétől.

Lelkes ornitológus volt, rendszeres megfigyelte a baranyai madárvilágot és mind minden munkájában itt részletes, mindenre kiterjedő pontosságú feljegyzéseket készített. A pécsváradi származású AGÁRDI EDÉVEL lerakták a Mecsek madárvilágának faunisztikai alapjait. Elévülhetetlen érdemei voltak a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Baranya megyei Helyi Csoportja létrehozásában és működésében. Nagy szeretettel taníttatta a fiatal madarászokat a madárvilág, természet szeretetére, többen tanítómesterüknek tartják.

Kedvenc megfigyelőhelyei a Baranya megye területén lévő Sumonyi-, Pellérdi- és Palkonyai-halastavak voltak, e területeken részt vett a Magyar Vízivad Monitoring keretében szervezett nemzetközi szinkron vízimadár számlálásokban, mint Vízivad Kutató Csoportunk munkatársa. Ezt is, mint minden munkáját a mérnököt jellemző pontossággal, követendő hivatástudattal és lelkesedéssel végezte. Családját, hazáját és szakmáját szerető, példás életet élő MOLNÁR ISTVÁN 2007. július 21-én, életének 89. évében örökre eltávozott. Vízivad Kutató Csoportunk egyik legmegbízhatóbb megfigyelőjét, egy nagy tudású, igaz embert veszttette el távozásával. Emlékét megőrizzük!

Dr. Faragó Sándor